

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Alenou Hrdličkovou ve věci

žalobce: **T. D.**, nar. xxx, bytem xxx
zastoupený JUDr. Tomášem Leuchterem, advokátem se sídlem
Mikulandská 122/4a, 110 00 Praha 1,

proti

žalovaným: **1) ExxxS**, se sídlem xxx,
2) O. H., nar. xxx, bytem xxx,
oba zastoupeni Mgr. Eliškou Barthelemy, advokátkou se sídlem
Národní 58/32, 110 00 Praha 1,

o zaplacení částky 2,250.000,- EUR

takto:

- I. Žaloba s návrhem na zaplacení částky 2,250.000,- EUR se ve vztahu k žalovanému č. 1) i k žalovanému č. 2) zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit na náhradě nákladů řízení žalovanému č. 1) 986.987,- Kč a žalovanému č. 2) rovněž 986.987,- Kč, oboje k rukám jejich právní zástupkyně, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- III. Žalobce je povinen zaplatit České republice na účet Městského soudu v Praze náhradu nákladů řízení vzniklých státu ve výši 57.405,75,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 3.6.2016 se žalobce domáhal na žalovaných zaplacení částky 2,250.000,- EUR jakožto náhrady škody, která mu v této výši vznikla zahájením insolvenčního řízení ve věci dlužníka Exxxx s.r.o. (dále jen „dlužník“ nebo „ExxxxS“), IČ xxx, se sídlem xxx.

V žalobě a v dalších podáních žalobce tvrdil, že je společníkem dlužníka s obchodním podílem v rozsahu 45%. Dne 23.9.2015 podal žalovaný č. 1) ve věci dlužníka u Městského soudu v Praze insolvenční návrh, na jehož základě bylo zahájeno insolvenční řízení vedené pod sp. zn. MSPH 88 INS xxx/2015. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 3.12.2015 byl tento insolvenční návrh zamítnut jako nedůvodný. V důsledku podání tohoto nedůvodného insolvenčního návrhu přestal dlužník vykonávat činnost v oblasti realizace urgentní přepravy a ztratil své zákazníky, činnost dlužníka byla podáním insolvenčního návrhu zcela ochromena a po skončení insolvenčního řízení byla hodnota společnosti dlužníka nulová. Poklesem hodnoty společnosti a tedy obchodního podílu žalobce ve společnosti dlužníka vznikla žalobci škoda ve výši 2,250.000,- EUR. Žalovaný č. 2) je statutárním orgánem insolvenčního navrhovatele – žalovaného č. 1). Dne 3.12.2015 proběhlo u Městského soudu v Praze v uvedené insolvenční věci jednání, kde žalovaný č. 2) do protokolu uvedl, že hodnota společnosti dlužníka před zahájením insolvenčního řízení dosahovala částky ve výši 5 mil. EUR. Žalobce má za to, že v důsledku toho lze hodnotu společnosti dlužníka před zahájením insolvenčního řízení považovat za nespornou skutečnost. Protože po skončení insolvenčního řízení dlužník ExxxxS už nevykonával žádnou činnost, měla společnost dlužníka nulovou hodnotu a žalobci tak vznikla škoda v uvedené výši.

Žalobce dále tvrdil, že žalovaný č. 2) podal dne 11.8.2015 do policejního protokolu na žalobce trestní oznámení, v němž žalovaný č. 2) mimo jiné uvedl, že v důsledku jednání žalobce měla společnost dlužníka vzniknout škoda ve výši 5 mil. EUR. Dle názoru žalobce se žalovaný č. 2) v tomto protokolu vyjádřil v tom smyslu, jak si cení společnost dlužníka, tzn. na jakou částku si cení celý obchodní podíl s tím, že tato částka představuje právě 5 mil. EUR. Na základě tohoto trestního oznámení policie firmu dlužníka uzavřela, odvezla některé servery a firmu dlužníka tak vlastně odpojila od komunikačních kanálů, což ve svém důsledku znamenalo ochromení firmy. Podání trestního oznámení žalovaným č. 2) dne 11.8.2015 bylo účelovým krokem. Dne 12.8.2015 udělili žalovaní plnou moc advokátce Mgr. Barthelemy k podání insolvenčního návrhu ve věci dlužníka, tento návrh byl následně podán až koncem září 2015. Žalovaný č. 1), který je druhým společníkem ve společnosti ExxxxS s obchodním podílem 55%, již v dřívější době jednal s žalobcem o odkoupení jeho obchodního podílu za částku 40 mil. Kč + za hodnotu nerozděleného zisku náležejícího k obchodnímu podílu žalobce ve společnosti dlužníka. Tato hodnota za převod obchodního podílu tak odpovídá tvrzené hodnotě společnosti dlužníka ze strany žalobce v tomto řízení a ze strany žalovaného č. 2) před policejním orgánem a následně před insolvenčním soudem. Uvedená jednání o odkoupení žalobcova obchodního podílu žalovaným č. 1) nebyla úspěšná a žalovaný č. 1) tak zahájil kroky k likvidaci své dceřiné společnosti ExxxxS v ČR. Žalovaný č. 1) jednajícím žalovaným č. 2) podali nejprve v srpnu 2015 nedůvodné trestní oznámení na žalobce a následně nedůvodný insolvenční návrh ve věci dlužníka ExxxxS s cílem paralyzovat společnost ExxxxS a převzít její zákazníky. Důsledkem těchto skutečností je škoda vzniklá žalobci v podobě znehodnocení jeho obchodního podílu ve společnosti ExxxxS

Žalovaní v písemném vyjádření k žalobě z 13.6.2018 navrhovali zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost. Tvrdili, že v roce 2015 měla společnost ExxxxS dva společníky, jímž byli žalovaný č.

1) s obchodním podílem ve výši 55% a žalobce s obchodním podílem ve výši 45%. Oba tito společníci jednali o změně vlastnické struktury, nedohodli se však na podmínkách převodu obchodního podílu a k žádným změnám proto nedošlo. V průběhu roku 2014 a v první polovině roku 2015 vygradovaly mezi společníky spory ohledně vedení společnosti ExxxS. Z hlediska žalovaného č. 1) bylo hlavním problémem netransparentní jednání žalobce jakožto tehdejšího xxx společnosti ExxxS, kdy žalovaný č. 1) pojal podezření, že žalobce opakovaně neoprávněně čerpal finanční prostředky této společnosti. Nakonec se žalobce a žalovaný č. 1) dohodli, že žalovaný č. 2) se stane druhým jednatelem společnosti ExxxS, aby měl přístup ke všem informacím. V souladu s touto dohodou rozhodla valná hromada společnosti ExxxS dne 12.5.2015 o změně společenské smlouvy, když jmenovala žalovaného č. 2) druhým jednatelem s tím, že oba jednatele budou společnost ExxxS zastupovat společně. Dne 16.7.2015 však žalobce z funkce jednatele společnosti ExxxS odstoupil. V návaznosti na to se žalovaný č. 2) jako druhý jednatel ExxxS rozhodl osobně převzít agendu vedení této společnosti a zajistit plynulé pokračování její činnosti. Dne 11.8.2015 se žalovaný č. 2) dostavil do sídla společnosti ExxxS, kde zjistil, že z kanceláři zmizela veškerá data a dokumenty, nezbytné k výkonu podnikatelské činnosti a rovněž kompletní účetnictví. Žalovaný č. 2) proto přistoupil k podání trestního oznámení na žalobce a do policejního protokolu uvedl, že hodnotu společnosti ExxxS odhaduje na 5 mil. EUR v souvislosti se škodou, kterou způsobil neznámý pachatel tím, že chod společnosti ExxxS fakticky paralyzoval. Žalovaný č. 2) jako jednatel ExxxS neměl k dispozici žádné podklady ani kompletní účetnictví společnosti, nicméně i z dílčích podkladů bylo zjevné předlužení společnosti ExxxS, které každým dnem narůstalo. Žalovaný č. 2) proto v zájmu ochrany věřitelů a v souladu s péčí řádného hospodáře zahájil dne 23.9.2015 insolvenční řízení věřitelským insolvenčním návrhem. Tento návrh podal žalovaný č. 1) s tím, že žalovaný č. 2) byl a nadále je statutárním orgánem žalovaného č.1). V důsledku důkazní nouze insolvenčního návrhatele byl nakonec insolvenční návrh usnesením ze dne 3.12.2015 zamítnut, toto usnesení bylo zveřejněno v insolvenčním rejstříku dne 15.12.2015. Společnost ExxxS se ocitla v úpadku dlouho před tím, než se jejím druhým jednatelem stal žalovaný č. 2), což vyplývá i ze zápisu valné hromady ExxxS ze dne 29.1.2016. V rámci jednání této valné hromady bylo uvedeno, že již k 31.12.2013 měla společnost ExxxS záporné vlastní jmění ve výši -9,409.000,- Kč a k 31.12.2014 ve výši - 8 mil. Kč. Do úpadku se tedy společnost ExxxS dostala v době, kdy jejím jediným jednatelem byl žalobce, který za tyto skutečnosti odpovídá. Žalovaný č. 1) tak podal v září 2015 důvodný insolvenční návrh, pouze se mu v rámci insolvenčního řízení nepodařilo jeho důvodnost prokázat. Dokladem toho je i skutečnost, že další insolvenční řízení ve věci dlužníka ExxxS bylo zahájeno návrhem ze dne 2.6.2016, podaným opatrovníkem společnosti ExxxS JUDr. J. V.. Toto insolvenční řízení bylo u Městského soudu v Praze vedeno pod sp. zn. 94 INS xxx/2016 a usnesením ze dne 6.6.2016 bylo zastaveno z důvodu nedostatku aktivní legitimace insolvenčního návrhatele. Třetí insolvenční návrh podal dne 26.9.2016 samotný dlužník ExxxS, toto insolvenční řízení je u téhož soudu vedeno pod sp. zn. 98 INS xxx/2016. Usnesením ze dne 19.12.2016 bylo rozhodnuto o úpadku dlužníka a usnesením ze dne 25.5.2017 byl na majetek dlužníka ExxxS prohlášen konkurs. Insolvenční soud přitom vycházel z majetkových poměrů dlužníka za období, kdy jedinou odpovědnou osobou za jeho hospodaření byl žalobce, neboť veškeré pohledávky přihlášené v tomto třetím insolvenčním řízení vznikly nejpozději do poloviny roku 2015. Z toho vyplývá, že již první insolvenční návrh podaný žalovaným č. 1) byl důvodný. S ohledem na všechny tyto skutečnosti žalovaní navrhovali zamítnutí žaloby.

Z úplného výpisu z obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka xxx a dále ze sbírky listin soud zjistil, že společnost ExxxS byla do obchodního rejstříku zapsána dne 24.5.2004 a že od tohoto data byl jedním z jejích společníků žalovaný č. 1) s obchodním podílem 55%. Dalšími dvěma xxx byli L. Š. a žalobce, oba od 24.5.2004, oba s obchodními podíly 22,5%. Od 9.3.2011 byl xxx L. Š. vymazán z obchodního rejstříku a téhož dne byl zapsán žalobce jako společník s obchodním podílem 45%. Jednatelem společnosti ExxxS byl rovněž žalobce, a to od 24.5.2004 do zániku funkce dne 16.8.2015. Dne 12.5.2015 se druhým jednatelem společnosti stal žalovaný č. 2), k zániku jeho funkce došlo dne 29.2.2016.

Z rozhodnutí valné hromady společnosti ExxxS ve formě notářského zápisu ze dne 12.5.2015, NZ 530/2015, N 567/2015 bylo zjištěno, že dalším jednatelem společnosti ExxxS zvolila valná hromada žalovaného č. 2).

Z dopisu žalobce adresovaného společnosti ExxxS ze dne 16.7.2015 bylo zjištěno, že žalobce odstupuje z funkce jednatele této společnosti. Dopis byl téhož dne převzat společností ExxxS

Ze zápisu z jednání valné hromady společnosti ExxxS ze dne 29.1.2016 bylo zjištěno, že jednání se zúčastnil jako společník žalovaný č. 1) zastoupený žalovaným č. 2) s počtem hlasů 110 a žalobce s počtem hlasů 90. Dále byli na jednání přítomni JUDr. Tomáš Leuchter jako právní zástupce žalobce, Mgr. Eliška Barthelemy jako zástupkyně žalovaných a zároveň tlumočnice, advokát JUDr. Jan Vondráček, advokátka Mgr. Darina Leuchterová, M. V. a C. P. Předmětem jednání bylo mimo jiné schválení účetních závěrek společnosti k 31.12.2013 a k 31.12.2014 a dále projednání situace společnosti za období 1. i 2. pololetí roku 2015, rozhodnutí o zrušení společnosti, o jejím vstupu do likvidace a přijetí jiného vhodného opatření. K období 1. pololetí roku 2015 žalovaný č. 2) sdělil, že se změnila společenská smlouva v tom smyslu, že společnost ExxxS měla dva jednatele, přičemž druhý z jednatelů – žalobce odstoupil dne 16.7.2015 z funkce a žalovaný č. 2) jako zbylý jednatel neměl žádné informace, podklady a další záležitosti. Všichni zaměstnanci dali k 31.7.2015 výpověď a žalovaný č. 2) neměl prostředky, aby mohl společnost řídit. Žalobce naproti tomu konstatoval, že utrpěl značnou škodu od doby, kdy se stal žalovaný č. 2) druhým jednatelem společnosti, a to pokud jde o hodnotu jeho podílu ve společnosti s ohledem na vzniklou situaci. Pan P. uvedl, že společnost ExxxS měla již k 31.12.2013 záporné vlastní jmění ve výši 9,409.000,- Kč a k 31.12.2014 záporné vlastní jmění ve výši 8 mil. Kč, přičemž za tuto situaci zodpovídá žalobce jako tehdejší jediný jednatel. Žalovaný č. 2) pak informoval na valné hromadě všechny přítomné o tom, že okamžitě odstupuje z funkce jednatele.

Z insolvenčního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, sp. zn. MSPH 88 INS xxx/2015 bylo dále zjištěno, že dne 23.9.2015 došel soudu insolvenční návrh podaný žalovaným č. 1) jako insolvenčním navrhovatelem ve věci dlužníka ExxxS V návrhu žalovaný č. 1) tvrdil, že jako společník dlužníka s podílem 55% odpovídajícím vkladu ve výši 110.000,- Kč má za dlužníkem splatné neuhrazené pohledávky, a to ke dni podání návrhu ve výši 9,873.900,- Kč. Jedná se o nesplacenou výši dividendy z roku 2013, kdy insolvenčnímu navrhovateli s ohledem na výši jeho podílu vzniklo právo na úhradu dividendy v celkové výši 28,873.900,- Kč. Další splatné pohledávky za dlužníkem má insolvenční navrhovatel z obchodního styku v podobě nákladů za mezinárodní přepravu. Tyto pohledávky jsou uvedeny v návrhu ve formě tabulky pod pořadovými čísly 1 až 12. Věřiteli dlužníka jsou i třetí osoby uvedené v bodě III. insolvenčního návrhu.

Vyhláškou ze dne 24.9.2015, č.j. MSPH 88 INS xxx/2015-A-2, bylo oznámeno, že dne 23.9.2015 bylo zahájeno insolvenční řízení ve věci dlužníka ExxxS a dne 24.9.2015 byla tato vyhláška zveřejněna v insolvenčním rejstříku.

Usnesením z 25.11.2015, č.j. MSPH 88 INS xxx/2015-A-27, byl dlužníkovi ustanoven opatrovníkem JUDr. Jan Vondráček, advokát se sídlem Praha 5 – Zbraslav, Zbraslavské náměstí 458. Důvodem byla skutečnost, že xxx insolvenčního navrhovatele O. H. (žalovaný č. 2) byl zároveň jediným jednatelem dlužníka ExxxS a jeho zájmy jsou v rozporu se zájmy dlužníka.

Z protokolu o jednání před Městským soudem v Praze v uvedené insolvenční věci ze dne 3.12.2015 bylo dále zjištěno, že byl slyšen jako účastník jednatel dlužníka pan H.. Ten mimo jiné uvedl, že druhým jednatelem dlužníka se v květnu 2015 stal po dohodě s žalobcem za účelem účasti na řízení společnosti. Žalovaný č. 2) účetnictví dlužníka nemá k dispozici, smlouva o změně účetní firmy byla podepsána žalobcem jakožto jediným xxx ještě před jmenováním žalovaného č. 2) do funkce jednatele v květnu 2015. Účetní doklady měly být předány společnosti Exxxt, k tomu však nedošlo a žalovanému č. 2) není zřejmé, kde se účetnictví dlužníka nachází. Dříve vedla účetnictví dlužníkovi společnost Kxxxx, z její strany však k předání účetních dokladů nové účetní společnosti

Exxxt nedošlo, ačkoli se o tom žalovaný č. 2) s žalobcem v květnu 2015 dohodli. V září 2015 již dlužník nebyl schopen plnit své závazky.

Z usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3.12.2015, č.j. MSPH 88 INS xxx/2015-A-37, bylo zjištěno, že návrh na rozhodnutí o úpadku dlužníka se zamítá. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí mimo jiné vyplývá, že k prokázání existence pohledávek navrhovatele by muselo být provedeno další rozsáhlé zjišťování skutkových okolností týkajících se vzájemných obchodních vztahů mezi dlužníkem, navrhovatelem a dalšími osobami v holdingu. Dokazování v takovém rozsahu však nemůže být předmětem řízení insolvenčního, nýbrž nalézacího, v jehož rámci se měl insolvenční navrhovatel zaplacení svých pohledávek domáhat v prvé řadě. Insolvenční navrhovatel tedy neosvědčil své pohledávky za dlužníkem a soud proto návrh zamítl dle § 143 odst. 2 insolvenčního zákona. Za situace, kdy svoji pohledávku neosvědčil insolvenční navrhovatel, se soud pohledávkami dalších označených věřitelů již nezabýval.

Z usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 31.3.2016, č.j. 1 VSPH 96/2016-A-68 (MSPH 88 INS xxx/2015), bylo zjištěno, že odvolací soud rozhodoval o odvolání navrhovatele proti shora citovanému usnesení Městského soudu v Praze z 3.12.2015. Odvolací řízení bylo zastaveno, neboť insolvenční navrhovatel vzal podáním ze dne 16.3.2016 své odvolání zpět.

Z protokolu o trestním oznámení z 11.8.2015 bylo zjištěno, že toto oznámení podává žalovaný č. 2) ve věci trestného činu zpronevěry. Žalovaný č. 2) popisoval situaci ve společnosti ExxxS, zejména od 12.5.2015, kdy se stal jejím druhým jednatelem. Uváděl, že od té doby byl České republice 3x, a to v polovině května, na začátku července a dne 11.8.2015. Začátkem června 2015 žalovaný č. 2 zjistil, že z účtu společnosti vedeného u České spořitelny dochází k nestandardním výběrům v řádech statisíců, přičemž na provoz společnosti postačuje částka okolo 300.000,- Kč měsíčně. Žalovaný č. 2) požadoval na žalobci vysvětlení účelu těchto hotovostních výběrů provedených v období první poloviny května 2015 v celkové výši 2,380.000,- Kč, když dispoziční právo k tomuto bankovnímu účtu měl žalobce a dále ředitel společnosti J. K., avšak bezvýsledně. Když se dne 11.8.2015 žalovaný č. 2) dostavil do sídla společnosti ExxxS na adrese xxx, zjistil od zaměstnance T. L., že není možné připojení k firemní síti. To následně žalovaný č. 2) zkoušel s technikem a zjistil odpojení některých počítačů ze sítě. Zmizela rovněž všechna dokumentace týkající se zákazníků, účetnictví a další listiny. Tím, že někdo vymazal nebo si přisvojil firemní data, vznikla škoda okolo 5 mil. EUR. Jednalo se o data nutná pro provoz firmy, údaje ke klientům, obchodní případy, e-mailová korespondence, kontakty dodavatelů. Rovněž zmizelo účetnictví a bez těchto údajů a listin nemůže firma fungovat. Odhadovaný ušlý zisk činí okolo 5 mil. EUR, do čehož jsou započítány i náklady na pořízení nových serverů. Dne 16.7.2015 dal pan D. na vědomí, že odstupuje z funkce jednatele společnosti ExxxS. Žalovaný č. 2) má tak podezření, že předmětná firemní data a listiny si vzal právě bývalý jednatel pan D.. Žalovaný č. 2) se rovněž připojuje k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 5 mil. EUR.

Na základě shora uvedeného trestního oznámení podaného žalovaným č. 2) 11.8.2015 zahájila policie vyšetřování pod č.j. KRPA-329318-62/Tč-2015. Soudu byl na jeho žádost zapůjčen příslušný vyšetřovací spis, z jehož obsahu soud provedl níže uvedené listinné důkazy a zjistil z nich tyto skutečnosti:

Ze zápisu z rozhodnutí jednatele o obchodním vedení společnosti ze dne 19.6.2015 bylo zjištěno, že se jedná o rozhodnutí žalobce a žalovaného č. 2) jakožto jednatele společnosti ExxxS. Jednatelé se na návrh žalovaného č. 2) shodli na tom, že společnost vypoví smlouvu o vedení účetnictví, resp. mandátní smlouvu uzavřenou dne 6.12.2006 se společností Kxxxx s.r.o. se sídlem xxx, IČ xxx. Výpověď smlouvy bude této společnosti doručena do 30.6.2015 a společnost Kxxxx s.r.o. bude vyzvána k postupnému předávání účetních dokladů nové účetní firmě ve lhůtě do 31.8.2015. Dále se jednatelé shodli na tom, že vedením účetnictvím bude pověřena společnost Exxxt s.r.o. se sídlem xxx, IČ xxx, a to od 1.7.2015. V této souvislosti žalobce pověřil žalovaného č. 2) nebo osobu, kterou tento určí, aby komunikoval se společností Kxxxx s.r.o. o předání účetnictví

společnosti Exxxt s.r.o. a dále obecně ve všech účetních a daňových otázkách. Dále se jednatelé společnosti ExxxS dohodli, že přípravou dokumentů nezbytných ke schválení účetní závěrky k 31.12.2014 bude pověřen žalobce, který by měl tyto dokumenty předložit společníkům do 30.6.2015.

Z protokolu o předání agendy ze dne 6.8.2015 bylo zjištěno, že byl sepsán mezi předávajícím Kxxx c s.r.o., zastoupeným xxx ing. J. K. a přebírajícím ExxxS, zastoupeným xxx T. D.. Došlo k předání pořadačů č. 1 až č. 7 obsahujících vystavené a došlé faktury za rok 2015, dále byl předán pořadač č. 8 obsahující bankovní výpisy, dále byly předány pořadače č. 9 až č. 12 obsahující pokladní doklady, pořadač č. 13 se mzdovou agendou za rok 2015, pořadač č. 14 s podklady k účetní závěrce 2015, pořadač č. 15 obsahující účetní deník a pořadač č. 16 obsahující hlavní knihu. Všechny předávané účetní doklady se týkaly období 1. pol. roku 2015 a žalobce je převzal od ing. J. K..

Z protokolu o ohledání místa činu ze dne 12.8.2015 bylo zjištěno, že policisté za přítomnosti žalovaného č. 2) provedli ohledání sídla společnosti ExxxS na adrese xxx. Ohledání bylo provedeno ve 4 kancelářích v 1. patře domu na uvedené adrese. Protokol obsahuje podrobný popis ohledaných prostor, na místě byla pořízena fotodokumentace, ohledání probíhalo v období od 20:50 hod. do 22:35 hod.

Z úředního záznamu o podaném vysvětlení bylo zjištěno, že toto vysvětlení podávala u policie dne 18.9.2015 D. K., nar. xxx. Uvedla, že u společnosti ExxxS pracovala na pozici xxx na částečný úvazek. V srpnu 2015 byla na dovolené a po návratu do práce zjistila, že probíhá policejní vyšetřování. Přibližně od poloviny srpna společnost přestala vyvíjet činnost a prakticky přestala fungovat. Protože jmenované nebyla vyplacena mzda za červenec ani srpen, podala výpověď. Ohledně výplaty komunikovala s účetní společností paní V., která jmenované zaslala výplatní pásky, mzdu však nikoli.

Z úředního záznamu o podaném vysvětlení ze dne 23.9.2015 bylo zjištěno, že toto vysvětlení podával policii J. K., nar. xxx. Uvedl, že ve společnosti ExxxS byl zaměstnán od 1.1.2006, ale v červenci 2015 dal výpověď, neboť vedení společnosti ve Francii nesplnilo svůj slib povýšit jmenovaného na pozici xxx. Jmenovaný pracoval na pozici xxx. V posledních 4 letech probíhala jednání mezi panem D. a zástupci francouzské mateřské společnosti, tuto společnost převážně zastupoval pan H., předmětem těchto jednání byl prodej podílu pana D. ve společnosti. Tento prodej byl sjednán v lednu 2015, dohoda však nakonec nebyla naplněna a pan D. odstoupil z vedení společnosti. V době, kdy bylo podáno trestní oznámení, byl jmenovaný na dovolené a vrátil se někdy v polovině srpna, kdy už jeho kancelář byla zapečetěna policií. Na jeho výzvy k vysvětlení pan H. nijak nereagoval a společnost ExxxS od té doby prakticky nevykonávala žádnou činnost. Jmenovaný rovněž zjišťoval od obchodních partnerů, že jim společnost ExxxS dluží za služby, ale ani přes urgence nebyly tyto dluhy včas zaplacený. Jmenovaný v současné době vlastní společnost ExxxS Fxxx s.r.o., kde je rovněž xxx, společnost vznikla v létě 2015 a věnuje se také logistice.

Z úředního záznamu o podaném vysvětlení ze dne 23.10.2015 bylo zjištěno, že toto vysvětlení podával na policii J. B., nar. xxx. Jmenovaný uvedl, že ve společnosti ExxxS byl zaměstnán od dubna 2012, avšak v září 2015 dal výpověď, neboť nedostal červencovou výplatu. Pan D. a pan H. se v sídle společnosti ExxxS vyskytovali pouze sporadicky, o chod společnosti se staral J. K.. V době, kdy bylo podáno trestní oznámení, byl jmenovaný na dovolené a vrátil se až na konci srpna, kdy zjistil, že společnost už nefunguje. Protože nedostal mzdu za červenec ani za srpen, rozhodl se podat výpověď.

Z úředního záznamu v podaném vysvětlení ze dne 23.10.2015 bylo zjištěno, že toto vysvětlení podával na policii E. K., nar. xxx. V rámci podaného vysvětlení uvedl tytéž skutečnosti jako J. B., tedy mimo jiné, že se vrátil z dovolené na konci srpna 2015 a zjistil, že společnost už nefunguje, neobdržel mzdu za červenec ani za srpen a podal výpověď z pracovního poměru. Z úředního záznamu pořízeného policejním komisařem dne 2.11.2015 bylo zjištěno, že telefonické kontakty

na pana T. L., které policii poskytli žalobce i žalovaný č. 2), jsou nefunkční. Jmenovaného se tedy nepodařilo k věci vyslechnout, policejní orgán má však za to, že situace ve společnosti je dostatečně zadokumentována na základě výslechu zbylých zaměstnanců společnosti ExxxS

Z usnesení policejního komisaře ze dne 9.11.2015 bylo zjištěno, že bylo rozhodnuto o odložení trestní věci podezření ze spáchání trestného činu zpronevěry, kterého se měl dopustit podezřelý T. D., neboť ve věci nejde o podezření trestného činu a není namístě věc vyřídít jinak (§ 159a odst. 1 trestního řádu). V odůvodnění tohoto usnesení je mimo jiné uvedeno, že z provedeného šetření a spisového materiálu je zřejmé, že celá situace je obchodním sporem vzniklým z neshody mezi dvěma společníky společnosti ExxxS, tj. mezi To. D. a O. H.. Obě strany je tak namístě v souladu s ust. § 12 trestního zákoníku odkázat na civilní řízení.

Z usnesení Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 ze dne 14.1.2016, čj. 1 ZN 2283/2015-44, bylo zjištěno, že státní zástupkyně zamítla stížnost obou žalovaných proti usnesení policejního orgánu ze dne 9.11.2015, kterým byla dle § 159a odst. 1 trestního řádu odložena věc podezření ze spáchání trestného činu zpronevěry, kterého se měl dopustit podezřelý T. D., neboť stížnost je nedůvodná.

Podle § 147 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb. insolvenční zákon bylo-li řízení o insolvenčním návrhu zastaveno nebo byl-li insolvenční návrh odmítnut vinou insolvenčního navrhovatele, má osoba, které zahájením insolvenčního řízení a opatřeními přijatými v jeho průběhu vznikla škoda nebo jiná újma, právo na náhradu takové škody nebo jiné újmy vůči insolvenčnímu navrhovateli. V pochybnostech se má za to, že insolvenční navrhovatel zavinil zastavení insolvenčního řízení nebo odmítnutí insolvenčního návrhu.

Podle odst. 2 tohoto ustanovení právo na náhradu škody nebo jiné újmy podle odst. 1 lze uplatnit také tehdy, byl-li insolvenční návrh zamítnut; to neplatí, jestliže insolvenční návrh byl zamítnut proto, že dlužník po jeho podání splnil závazky, které osvědčovaly jeho úpadek, nebo proto, že se s věřiteli dohodl na jiném způsobu plnění těchto závazků, anebo z důvodu uvedeného v § 143 odst. 3.

Podle odst. 3 tohoto ustanovení je-li insolvenčním navrhovatelem právnická osoba, ručí za splnění náhrady škody nebo jiné újmy podle odst. 1 a 2 společně a nerozdílně členové jeho statutárního orgánu, ledaže prokáží, že bez zbytečného odkladu po podání insolvenčního návrhu informovali insolvenční soud o tom, že insolvenční návrh není podán důvodně, nebo o tom, že není splněn některý z dalších předpokladů stanovených zákonem pro vydání rozhodnutí o úpadku.

Podle odst. 4 tohoto ustanovení žalobu, kterou uplatňuje práva podle odst. 1 až 3, musí dlužník podat nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy mu bylo doručeno rozhodnutí, jímž se končí řízení o insolvenčním návrhu, a jiná osoba nejpozději do 6 měsíců od zveřejnění tohoto rozhodnutí v insolvenčním rejstříku; o žalobě však nelze rozhodnout před právní mocí tohoto rozhodnutí.

V provedeném řízení žalobce tvrdil, že v důsledku podání insolvenčního návrhu ve věci dlužníka ExxxS žalovaným č. 1) mu vznikla škoda spočívající ve znehodnocení jeho obchodního podílu ve společnosti dlužníka. Žalobce dále tvrdil, že před zahájením insolvenčního řízení ve věci dlužníka ExxxS činila celková hodnota obchodního podílu v této společnosti 5 mil. EUR a po skončení insolvenčního řízení v důsledku zamítnutí insolvenčního návrhu byla hodnota tohoto obchodního podílu nulová. Žalobci jako vlastníkov 45% obchodního podílu ve společnosti dlužníka tak vznikla škoda ve výši 2,250.000,- EUR. Své tvrzení o celkové hodnotě obchodního podílu ve společnosti dlužníka ExxxS ve výši 5 mil. EUR vyvozoval žalobce ze skutečností uváděných žalovaným č. 2) jakožto statutárním orgánem žalovaného č. 1) – insolvenčního navrhovatele.

Ohledně insolvenčního řízení ve věci dlužníka ExxxS vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. MSPH 88 INS xxx/2015 bylo v tomto řízení prokázáno, že insolvenční návrh žalovaného č. 1) došel soudu dne 23.9.2015, vyhláškou ze dne 24.9.2015 téhož dne zveřejněnou v insolvenčním rejstříku bylo oznámeno, že dne 23.9.2015 došlo k zahájení insolvenčního řízení. Na jednání ve

věci zjištění úpadku dlužníka dne 3.12.2015 opatrovník dlužníka JUDr. Jan Vondráček sdělil, že žalovaný č. 2) v rámci trestního řízení uplatnil nárok na náhradu škody ve výši 5 mil. EUR, usnesením ze dne 3.12.2015, zveřejněným dne 15.12.2015 v insolvenčním rejstříku, byl insolvenční návrh zamítnut a usnesením odvolacího soudu ze dne 31.3.2016 bylo řízení o odvolání navrhovatele proti uvedenému usnesení zastaveno z důvodu zpětvzetí odvolání.

Z insolvenčního rejstříku bylo dále zjištěno, že usnesení o zamítnutí insolvenčního návrhu bylo ze dne 3.12.2015 právní zástupkyni insolvenčního navrhovatele doručeno dne 15.12.2015. Insolvenční navrhovatel sice podal proti tomuto usnesení odvolání, které však následně vzal zpět a odvolací soud odvolací řízení zastavil. V důsledku toho nabylo usnesení o zamítnutí insolvenčního návrhu právní moci tak, jako kdyby k podání odvolání nedošlo (§ 222 odst. 1 o.s.ř.), tedy právní moc rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu nastala dne 31.12.2015. Dle žalobních tvrzení tedy představovala hodnota obchodního podílu ve společnosti ExxxS k 23.9.2015 5 mil. EUR a k 15.12.2015, resp. k 31.12.2015 byla tato hodnota nulová, přičemž k úplnému snížení této hodnoty došlo v důsledku insolvenčního řízení.

V řízení se především nepodařilo prokázat žalobní tvrzení, že žalovaný č. 2) deklaroval hodnotu společnosti dlužníka před zahájením insolvenčního řízení ve výši částky 5 mil. EUR. Z obsahu protokolu o jednání v insolvenční věci dlužníka ExxxS ze dne 3.12.2015 vyplývá, že žalovaný č. 2) jakožto xxx žalovaného č. 1) – insolvenčního navrhovatele a zároveň xxx ExxxS, se k hodnotě obchodního podílu společnosti ExxxS nijak nevyjadřoval. V protokolu o trestním oznámení z 11.8.2015 žalovaný č. 2) uvedl, že někdo vymazal nebo si přisvojil firemní data společnosti ExxxS, čímž vznikla škoda okolo 5 mil. EUR. Protože bez těchto údajů a účetnictví nemůže firma fungovat, představuje odhadovaný ušlý zisk 5 mil. EUR, do čehož jsou započítány i náklady na pořízení nových serverů. V závěru protokolu se žalovaný č. 2) připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 5 mil. EUR. Lze tak konstatovat, že ani z obsahu těchto sdělení prezentovaných žalovaným č. 2) nijak nevyplývá výše hodnoty obchodního podílu ve společnosti dlužníka, neboť částkou 5 mil. EUR žalovaný č. 2) vyčíslil škodu, která mu v důsledku shora uvedených skutečností měla vzniknout.

Za účelem prokázání výše nároku žalobce předložil k důkazu znalecký posudek č. 2019/1196/3 z 22.1.2019. Tento posudek zpracovala společnost B. S. O. spol. s r.o. jakožto znalecký ústav v oboru ekonomika na základě zadání žalobce, resp. jeho právního zástupce. Jeho předmětem je ocenění jmění společnosti ExxxS ke dni 30.6.2015. Dle závěrečného výroku posudku byl použit výnosový způsob ocenění, jehož výsledek nejlépe vystihuje hledanou hodnotu. Tato hodnota k datu 30.6.2015 je vyjádřena částkou 141,253.000,- Kč. V přepočtu na měnu euro dle kurzu ČNB ke dni 30.6.2015 představuje tato částka 5,184.547,- EUR.

Dále žalobce předložil znalecký posudek č. 2019/1240/47 zpracovaný stejným znaleckým ústavem dne 12.8.2019, jehož předmětem bylo ocenění jmění společnosti ExxxS k 22.9.2015 a k 16.12.2015. Z posudku vyplývá, že k prvnímu datu ocenění zvolil znalec výnosový způsob, k druhému datu ocenění byl zvolen způsob majetkový, metodou likvidační hodnoty jako nejnižší dosažitelné hodnoty pro vlastníka. K prvnímu datu hodnocení dospěl znalec k částce 141,239.000,- Kč, což v přepočtu na měnu euro dle kurzu ČNB z 22.9.2015 činí 5,219.475,- EUR. K druhému datu ocenění zjistil znalec zápornou hodnotu jmění společnosti ExxxS, neboť dluhy byly vyšší než majetek společnosti a tuto hodnotu vyjádřil částkou 0,- Kč.

Dále žalobce předložil k důkazu znalecký posudek č. 1/2020 ze dne 22.5.2020, zpracovaný na základě zadání právního zástupce žalobce Ing. Jitkou Čočkovou, znalkyní z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, specializace oceňování cenných papírů a podniků. Ze závěrů znaleckého posudku bylo zjištěno, že znalkyně ocenila jmění společnosti ExxxS k 22.9.2015 výnosovou metodou diskontovaných peněžních toků a dospěla k částce 135.803,000,- Kč, tj. 5.018.588,- EUR. Dále znalkyně provedla ocenění jmění společnosti ExxxS k datu 16.12.2015 metodou substanční hodnoty netto, kdy dospěla k částce -13.446,000,- Kč, takže ocenění vyjádřila nulovou výší.

Žalovaní předložili k důkazu znalecký posudek č. 005/2019 zpracovaný dne 18.11.2019 Ing. Mgr. Viktorem Legátem, soudním znalcem v oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady se specializací oceňování podniků a nehmotného majetku, obxxx posudku byla právní zástupkyně žalovaných. Úkolem znalce bylo zodpovědět dotazy týkající se druhého znaleckého posudku zpracovaného znaleckým ústavem B.S.O. spol. s r.o., to je posudku č. 2019/1240/47 z 12.8.2019. Konkrétně měl znalec posoudit: 1) opodstatněnost použití výnosové metody pro ocenění jmění společnosti ExxxS k 22.9.2015, 2) použitelnost, důvěryhodnost a dostupnost podkladů použitých pro ocenění společnosti, 3) finanční situaci společnosti – zejména, zda je možné z předložených dat vyvodit, že se společnost nacházela v úpadku již před datem 22.9.2015 a za 4) zda posudek splňuje obecné požadavky podle standardů oceňování.

Znalec Legát dospěl k závěru, že volba výnosové metody pro ocenění jmění společnosti k 22.9.2015 je chybná a tendenční, a že jedinou vhodnou metodou, která odpovídá skutečné situaci společnosti k tomuto datu ocenění, je majetkový způsob ocenění (likvidační hodnota). Při použití této metody by zpracovatel posudku došel ke stejnému závěru jako k datu ocenění 16.12.2015, tj. výsledkem by byla záporná hodnota jmění společnosti. Pokud jde o použitelnost, věrohodnost a dostupnost podkladů použitých znaleckým ústavem B.S.O. spol. s r.o. k ocenění, jedná se o účetní závěrky sestavené přesně k prvnímu i druhému datu ocenění, aniž by zpracovatel posudku uvedl jejich zdroj a okomentoval jejich věrohodnost a použitelnost, to vše na pozadí skutečnosti, že se k účetnictví společnosti ExxxS nemohl dostat ani konkursní správce této společnosti. Ohledně finanční situace společnosti před datem 22.9.2015 dospěl znalec Legát k závěru, že s přihlédnutím k vývoji ziskovosti společnosti v posledních několika letech před rokem 2015 je možné se oprávněně domnívat, že by výsledná hodnota majetku společnosti, ať by byla stanovena jakoukoli relevantní metodou ocenění, nestačila k pokrytí jejích závazků. V posudku rovněž mimo jiné uvedl, že od roku 2013 společnost evidovala záporný vlastní kapitál, což v účetních hodnotách znamená, že byla předlužená a minimálně od roku 2013 nelze společnost označit za prosperující. K obecným požadavkům na znalecký posudek znaleckého ústavu B.S.O. spol. s r.o. znalec Legát dospěl k závěru, že posudek nesplňuje základní zásady – komplexnost, úplnost, nezávislost/nestrannost, opakovatelnost a odůvodněnost.

Usnesením ze dne 19.2.2020, č.j. 6 Cm 13/2016-179, soud v této věci ustanovil T.P.A. Valuation & Advisory s.r.o. znalcem z oboru ekonomika – oceňování podniků a uložil tomuto znaleckému ústavu podat písemný znalecký posudek, kdy úkolem znalce bylo určit hodnotu obchodního podílu žalobce ve společnosti ExxxS k datům 23.9.2015 a 15.12.2015. Tento znalecký ústav zpracoval dne 8.6.2020 znalecký posudek č. 1/1160/2020. V článku 8 tohoto posudku se znalecký ústav blíže vyjádřil k použité metodě ocenění, kterou je metoda ocenění likvidační hodnotou. Tato metoda vychází z předpokladu, že není splněn princip neomezeného (respektive dlouhodobějšího) trvání obchodního závodu a majetek obchodního závodu bude v relativně krátkém období rozprodán, případně zlikvidován. Likvidační metoda vychází z příjmů z prodeje majetku snížených o související výdaje (náklady na prodej, vyrovnání dluhů, výdaje související s likvidací prodejného majetku a případné daně vyvolané rozprodejem majetku). Výslednou likvidační hodnotu ovlivňuje zejména rychlost a intenzita likvidace a také to, zda likvidace probíhá pod vnějším tlakem, především věřitelů. Likvidační metodu ocenění použil znalecký ústav vzhledem ke skutečnosti, že nebyl splněn princip neomezeného trvání společnosti (takzvaný going – concern). Použitelnost této metody ocenění vyplývá i z odborné literatury, kdy podle autora Maříka je akutně ohrožený podnik, u kterého není splněn předpoklad going - concern, nejvhodnější ocenit likvidační metodou. Výsledkem ocenění touto metodou byla hodnota společnosti ExxxS na úrovni jmění, která byla v posledním kroku převedena na hodnotu 45% obchodního podílu na této společnosti, přičemž dle závěrů znaleckého posudku byla hodnota obchodního podílu žalobce ve společnosti ExxxS nulová jak k datu 23.9.2015, tak k datu 15.12.2015.

K důvodu použití likvidační metody k prvnímu datu ocenění, tj. k 23.9.2015 ve znaleckém posudku zpracovaném posledně jmenovaným znaleckým ústavem se ve své výpovědi vyjádřil jeden ze

zpracovatelů tohoto posudku Ing. Tomáš Podškubka na jednání ve věci samé dne 23.9.2020. Mimo jiné uvedl, že od roku 2013 měla společnost ExxxS záporný vlastní kapitál, a že po první polovině roku 2015 začal obrat klesat s tím, že nebyl předpoklad jeho následného navýšení. Zpracovatelům posudku byl předložen finanční plán, který zpracovatelé považovali za poněkud neobvyklý, neboť jej nedoprovázela žádná argumentace, žádné komentáře, byl nedatovaný a nebyly k němu připojeny žádné způsoby výpočtu. Z tohoto finančního plánu proto nebylo zpracovatelům posudku zřejmé, jak by se měl obrat společnosti v druhé polovině roku 2015 navýšovat. Z podkladů, které měli zpracovatelé posudku k dispozici, vyplývalo, že v prvním pololetí roku 2015 společnost dosahovala určitých tržeb, které se však následně snižovaly, v dalším zpracovatel posudku odkázal na rozbor a tabulky uvedené v posudku. Zpracovatelé posudku museli při použití metody ocenění vzít v úvahu i další skutečnosti, jako je odstoupení xxx a zásah policie ve druhé polovině roku 2015.

Ze závěrů shora uvedených znalecký posudků vyplývá, že stanovení hodnoty obchodní společnosti, respektive hodnoty obchodního podílu jejích společníků, je nerozlučně spjato s druhem metody ocenění, kterou znalec při výpočtu použije. Na rozdíl od znaleckého ústavu B.S.O. spol. s r.o. a znalkyně Ing. Čočkové použil znalecký ústav T.P.A. Valuation & Advisory s.r.o. likvidační metodu, pokud jde o ocenění k 23.9.2015, tedy ke dni zahájení insolvenčního řízení. Na základě této likvidační metody pak znalecký ústav dospěl k závěru o nulové hodnotě společnosti ExxxS již k datu 23.9.2015. Důvod volby této oceňovací metody znalecký ústav podrobně vysvětlil jak v písemném znaleckém posudku, tak prostřednictvím výpovědi jednoho z jeho zpracovatelů Ing. Podškubky. Z těchto závěrů vyplývá, že metoda ocenění likvidační hodnotou je na místě v případě, že není splněn princip neomezeného, respektive dlouhodobějšího trvání společnosti – obchodního závodu. Z důkazů provedených v průběhu řízení je zřejmé, že tento princip k 23.9.2015 splněn nebyl. Bylo prokázáno, že žalobce ke dni 16.7.2015 odstoupil z funkce jednatele společnosti ExxxS, a že v podstatě všichni její zaměstnanci dali výpověď z pracovního poměru k 31.7.2015, jak vypověděli u policie. Dne 11.8.2015 pak policie v souvislosti s trestním oznámením podaným žalovaným č. 2) uzavřela sídlo společnosti a ta tak fakticky přestala fungovat. Na záporné vlastní jmění společnosti v letech 2013 a 2014 upozorňovali zpracovatelé účetnictví (valná hromada ze dne 29.1.2016) i znalci. Stranou pozornosti nelze ponechat ani vlastní sdělení žalobce na valné hromadě konané 29.1.2016, který konstatoval, že utrpěl značnou škodu od doby, kdy se stal žalovaný č. 2) xxx, to je od 12.5.2015, a to pokud jde o hodnotu žalobcova podílu ve společnosti.

Ze shora uvedených závěrů je zřejmé, že nebylo prokázáno žalobní tvrzení o tom, že dlužník ExxxS až v důsledku zahájení insolvenčního řízení přestal vykonávat svou činnost, když z provedených důkazů vyplynulo, že se tak stalo již na přelomu července a srpna 2015. Naproti tomu se všechny znalecké posudky ve svých závěrech shodly na tom, že ke dni ukončení insolvenčního řízení měly společnost dlužníka a tedy i obchodní podíl žalobce v ní nulovou hodnotu. Na základě provedených důkazů však soud dospěl k závěru, že tento následek nebyl způsobem podáním insolvenčního návrhu dne 23.9.2015, nýbrž skutečnostmi shora popsány, které podání insolvenčního návrhu předcházely. Tyto skutečnosti zároveň odůvodňují použití oceňovací metody ve znaleckém posudku T.P.A. Valuation & Advisory s.r.o., z jehož závěrů vyplynula nulová hodnota společnosti dlužníka ExxxS k datu 23.9.2015. Soud proto uzavírá, že škoda spočívající v poklesu hodnoty obchodního podílu žalobce ve společnosti dlužníka nevznikla v příčinné souvislosti s podáním insolvenčního návrhu žalovaným č. 1) ve smyslu § 147 insolvenčního zákona. Na základě těchto závěrů soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

O náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky rozhodl soud dle § 142 odst. 1 o.s.ř., tedy přiznal procesně úspěšným žalovaným plnou náhradu jejich nákladů, která spočívá v nákladech právního zastoupení za níže uvedené úkony právní služby zástupkyně obou žalovaných:

- 1) Převzetí zastoupení 10.6.2018
- 2) Podání ve věci samé z 13.6.2018
- 3) Účast na jednání 8.10.2018

- 4) Podání ve věci samé z 6.11.2018
- 5) Účast na jednání 23.1.2019
- 6) Účast na jednání 6.3.2019 (trvajícím přes dvě hodiny)
- 7) Účast na jednání 24.4.2019
- 8) Účast na jednání 24.6.2019
- 9) Podání ve věci samé z 4.7.2019
- 10) Účast na jednání 27.11.2019
- 11) Účast na jednání 13.1.2020
- 12) Podání ve věci samé z 20.5.2020
- 13) Účast na jednání 23.9.2020 (trvajícím přes dvě hodiny)

Odměna za shora uvedené jednotlivé úkony právní služby byla vypočtena z tarifní hodnoty, vyjádřené v české měně po přepočtu dle kurzu ČNB ve vztahu k měně Euro k datům provedení jednotlivých úkonů právní služby, jak je dále uvedeno:

- 1) 10.6.2018 – tarifní hodnota 58,038.750,- Kč, odměna 67.540,- Kč
- 2) 13.6.2018 – tarifní hodnota 57,847.500,- Kč, odměna 67.460,- Kč
- 3) 8.10.2018 – tarifní hodnota 57,903.750,- Kč, odměna 67.500,- Kč
- 4) 6.11.2018 – tarifní hodnota 58,128.750,- Kč, odměna 67.580,- Kč
- 5) 23.1.2019 – tarifní hodnota 57,813.570,- Kč, odměna 67.460,- Kč
- 6) 6.3.2019 – tarifní hodnota 57,588.750,- Kč, odměna 67.340,- Kč, dvojnásobná hodnota 134.680,- Kč
- 7) 24.4.2019 – tarifní hodnota 57,892.500,- Kč, odměna 67.460,- Kč
- 8) 24.6.2019 – tarifní hodnota 57,600.000,- Kč, odměna 67.340,- Kč
- 9) 4.7.2019 – tarifní hodnota 57,228.750,- Kč, odměna 67.220,- Kč
- 10) 27.11.2019 – tarifní hodnota 57,408.750,- Kč, odměna 67.300,- Kč
- 11) 13.1.2020 – tarifní hodnota 56,767.500,- Kč, odměna 67.020,- Kč
- 12) 20.5.2020 – tarifní hodnota 61,717.500,- Kč, odměna 69.020,- Kč
- 13) 23.9.2020 – tarifní hodnota 60,660.000,- Kč, odměna 68.580,- Kč, v dvojnásobné hodnotě 137.160,- Kč.

Součet odměn za všech shora uvedených 13 úkonů právní služby u jednoho žalovaného činí 1,014.740,- Kč, po snížení o 20% činí tento součet 811.792,- Kč. K této částce odměny za jednotlivé úkony právní služby je třeba připočíst částku 3.900,- Kč za 13 režijních paušálů a 21% DPH z částky 815.692,- Kč, tj. DPH ve výši 171.295,- Kč. Výsledná částka nákladů za právní zastoupení u každého z obou žalovaných tak činí 986.987,- Kč (§ 6 odst. 1, § 7 bod 7, § 11 odst. 1 písmeno a), d), g), § 12 odst. 4 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif). S odkazem na tyto závěry a výpočty rozhodl soud o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Dále byly v řízení vynaloženy náklady státem na výplatu znalečného znaleckému ústavu T.P.A. Valuation & Advisory s.r.o. Usnesením ze dne 29.6.2020, č.j. 6 Cm 13/2016-235, bylo tomuto znaleckému ústavu přiznáno znalečné v celkové výši 59.774,- Kč, přičemž 5.000,- Kč bylo proplaceno ze zálohy složené žalobcem a 54.774,- Kč bylo proplaceno z rozpočtových prostředků, platební poukaz k proplacení znalečného byl převzat účtárnou soudu dne 24.8.2020. Dále bylo tomuto znaleckému ústavu přiznáno znalečné v celkové výši 2.631,75 Kč usnesením ze dne 12.10.2020, č.j. 6Cm 13/2016-264. Toto znalečné bylo proplaceno v celé výši z rozpočtových prostředků, platební poukaz byl převzat účtárnou soudu dne 10.11.2020. Stát tak vynaložil na znalečné celkové náklady ve výši 57.405,75 Kč a povinnost k jejich náhradě byla ve výroku III. tohoto rozsudku uložena procesně neúspěšnému žalobci za použití ustanovení § 148 odst. 1 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat odvolání k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Praha 23. září 2020

JUDr. Alena Hrdličková, v. r.
soudkyně